

ইทโนโลจিราชเดช

：“ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการแปรรูปของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน

“ของเสีย” ทั้งจากภาคครัวเรือน และภาคอุตสาหกรรม กำลังเป็นอีกปัญหาสำคัญของไทยที่ต้องได้รับการจัดการอย่างเร่งด่วน และยังเป็นปัจจุบันประเทศไทยมีของเสียเกิดขึ้นเฉลี่ย 40 ล้านตันต่อปี เป็นของเสียครัวเรือน 15 ล้านตันต่อปี มีสัดส่วนการใช้ประโยชน์เฉลี่ยเพียง 20-25% และเป็นของเสียอุตสาหกรรม 25-30 ล้านตันต่อปี มีสัดส่วนการใช้ประโยชน์เฉลี่ย 75-80% ซึ่งหากสามารถเพิ่มอัตราการใช้ประโยชน์ของเสียครัวเรือนจาก 20-25% เป็น 30% และของเสียอุตสาหกรรมจาก 75-80% เป็น 80-85% คาดว่าจะมีมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุน/การนำของเสียเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15,000 ล้านบาทต่อปี ภายใต้เงื่อนไขที่ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้และการของเสียที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร ตั้งแต่กิจกรรม/กระบวนการที่ก่อให้เกิดของเสีย กระบวนการคัดแยก การจัดเก็บรวบรวม การขนส่ง การรีไซเคิล การบำบัด และการกำจัด รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีการรีไซเคิลในประเทศ

จากปัญหาดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้นำศักยภาพของ กพร. ที่มีจุดแข็งในการมีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีแต่งแร่และด้านเทคโนโลยีโลหะการ ซึ่งเป็นรากฐานของเทคโนโลยีรีไซเคิล มาทำงานร่วมกับที่ปรึกษาที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อดำเนินโครงการรีไซเคิลขยะหรือของเสียเพื่อแยกสกัดแร่และโลหะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมถึงแปรรูปเป็นพัฒนาทางแทน หรือที่เรียกว่า “การทำเหมืองแร่ในเมือง (Urban mining)”

โดยที่ผ่านมา กพร. ได้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีรีไซเคิลเพื่อพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรทดแทน โดยศึกษา รวบรวม และถ่ายทอดเทคโนโลยีรีไซเคิลให้แก่ผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลในประเทศไทยรับกลุ่มขยะหรือของเสียที่ยังไม่มีเทคโนโลยีรีไซเคิลรองรับในประเทศไทยหรือเทคโนโลยีที่มีอยู่ยังไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุนและ/หรือการนำของเสียเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ โดยตั้งแต่ปี 2551 ถึง 2557 มีผู้ประกอบการและผู้สนใจได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีรีไซเคิลภาคทฤษฎี ไม่น้อยกว่า 600 ราย

และการปฏิบัติ 200 ราย ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในประเทศจากการลงทุน และ/หรือการนำของเสียเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ และเทคโนโลยีกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ 100–130 ล้านบาทต่อปี

ปัจจุบัน กพร. มีเทคโนโลยีไซเคิลชีวะหรือของเสียรวม 41 ชนิด โดย 15 ชนิด ได้พัฒนาเป็นเทคโนโลยีไซเคิลต้นแบบของ กพร. ซึ่งมีศักยภาพในการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และขณะนี้อยู่ในระหว่างศึกษา รวบรวมเทคโนโลยีฯ อีก 16 ชนิด โดย 4 ชนิด จะศึกษา ทดลองเพื่อพิสูจน์ความเป็นไปได้ทั้งเชิงเทคโนโลยี และเชิงพาณิชย์ ทั้งในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) และ โรงงานต้นแบบ (Pilot scale) เพื่อพัฒนาเป็นเทคโนโลยีไซเคิลต้นแบบ ของ กพร. ต่อไป

พร้อมกันนี้ กพร. ได้มีการพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีไซเคิล เพื่อเป็นศูนย์วิชาการด้านเทคโนโลยีไซเคิลที่ศึกษา รวบรวม วิจัย และพัฒนา เทคโนโลยีไซเคิลทั้งในระดับห้องปฏิบัติการ (Lab scale) และ โรงงานต้นแบบ (Pilot scale) รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีไซเคิลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการ ตลอดจน เป็นต้นแบบให้ผู้ประกอบการได้ศึกษาเรียนรู้กระบวนการรีไซเคิล รวมทั้งการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นตามหลักวิชาการดังเช่นในประเทศไทย ที่พัฒนาแล้ว ซึ่งคาดว่าจะสามารถจัดสร้างอาคารศูนย์เทคโนโลยีไซเคิล ณ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ได้แล้วเสร็จภายในปี 2560

นอกจากนี้ กพร. อุป率ห่วงดำเนินโครงการส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีไซเคิล เพื่อการพัฒนาของเสียเป็นแหล่งทรัพยากรดแทน และการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เพื่อเป็นหนึ่งในกลไก ที่สำคัญในการผลักดันให้เกิดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่ง ตามแผนปฏิบัติการด้านการเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ประเทศไทย (Country Strategy) เพื่อให้ขยายหรือของเสียที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป้าหมาย มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้เกือบทั้งหมดหรือทั้งหมด (Zero emission) โดยมุ่งหวังให้มีอัตราการนำขยะหรือของเสีย ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ในประเทศไทย 90% หรือมีมูลค่าเพิ่มจากการลงทุน/การใช้ประโยชน์ขยะหรือของเสีย ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย 500 ล้านบาทต่อปีต่อพื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งทรัพยากรดแทนด้านแร่ โลหะ และพลังงานทดแทนให้แก่ ภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติใหม่ ลดการเกิดขยะและปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

จัดทำโดย: กลุ่มงานเผยแพร่และอำนวยการ สำนักบริหารกลา
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่